

Het zal je maar gebeuren...

In veel hondenpensions worden kleine hondjes bij elkaar geplaatst zodat ze samen kunnen ravotten en stoeien. Veel gezelschapshondjes doen het prima samen met soortgenootjes, en buiten wat gekef gaat het eigenlijk altijd goed. Maar soms gaat het goed mis ...

TEKST: JANINE VERSCHURE | FOTO: SHUTTERSTOCK

Pensionhouder B had tien hondjes bij elkaar geplaatst in binnenkennel met een open verbinding naar een ruime buitenren. Het was een groep sociale hondjes, qua formaat en levenslust compleet aan elkaar gewaagd. Hij liet ze even lekker hun ding doen en toen hij na een kwartiertje terugkwam deed hij een vreselijke ontdekking: een van de hondjes lag levenloos op de grond.

Van minuscule bijtewondjes ga je niet dood

De pensionhouder spoedde zich met het hondje naar de dierenarts, bij aankomst bleek het diertje overleden te zijn. De dierenarts stelde vast dat het hondje tientallen minuscule kleine bijtewondjes had. Het kon niet anders dan dat de speelkameraadjes die samen met het slachtoffer in de buitenren zaten, daar verantwoordelijk voor waren. De dierenarts stelde echter vast dat geen enkele van die wondjes dodelijk was, daarvoor waren ze te klein en te oppervlakkig. Hij ging ervan uit dat de doodsoorzaak losstond van de bijtewondjes en stelde voor om autopsie te verrichten op het overleden hondje. De pensionhouder vond dat een goed plan, maar hij moest dat eerst even overleggen met de eigenaren van het hondje.

Knokploeg kleine keffertjes

“Die waren natuurlijk compleet overstuurd”, vertelt Henk van Houwelingen van Dibevo. “Ze vonden het een vreselijk idee dat er ‘gesneden zou worden’ in hun hondje. Ze lieten de pensionhouder weten niet akkoord te gaan met de autopsie, maar stelden hem wel aansprakelijk voor het overlijden van hun hondje.”

De eigenaren waren ervan overtuigd dat hun hondje door een knokploeg kleine keffertjes te grazen was genomen, en als gevolg daarvan overleden was. De pensionhouder, bij wie dit hele verhaal ook niet in de koude kleren was gaan zitten, stelde voor dat hij de autopsie zou betalen. Hij vond het vreselijk dat de mensen zo overstuurd waren en wilde graag zekerheid omtrent de doodsoorzaak. Henk: “Het was absoluut niet zijn doel om zijn verantwoordelijkheid te ontlopen, maar omdat de dierenarts zo stellig was over de ernst van de bijtewondjes, wilde hij wel graag weten wat er gebeurd was. De ondernemer nam contact op met ons. Om meer helder te krijgen in de eventuele

Copyright foto

aansprakelijkheid raadden wij hem aan om de eigenaren nogmaals te benaderen, en aan te dringen op autopsie. Uiteindelijk stemden de eigenaren toe en de autopsie bracht iets bijzonders aan het licht: het hondje had een hersentumor die waarschijnlijk kort voor zijn dood een epileptische aanval had veroorzaakt.” Een epileptische aanval gaat, ook bij honden, vaak gepaard met heftige spierschokken en een ongecontroleerd bewegend lichaam. Als binnen een groep hondjes een dier zo’n aanval krijgt, bestaat de kans dat de andere hondjes, die schrikken van het verschijnsel, hun soortgenoot gaan bijten, om hem als het ware tot orde te roepen. Hoogstwaarschijnlijk is dat wat er gebeurde op die hondenspeelplaats: het hondje overleed als gevolg van de epileptische aanval, niet door een aanval van andere hondjes.

De autopsie leverde een verklaring op voor de bijtewondjes en het overlijden van het hondje. Daarmee was de pensionhouder vrijgepleit van schuld, maar dat maakt het drama er natuurlijk niet minder om. Want welke verklaring er ook was gekomen; in zo’n geval weegt het verdriet van de eigenaren zwaarder dan de opluchting van de pensionhouder. De ondernemer vertelt dat de hulp van Dibevo in dit rotverhaal meer dan welkom was. “Op zo’n moment is het fijn om te weten dat je er niet alleen voor staat.” ←